

Alapvető szellem, a kereszténység.

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: September 23, 2018, 3:56 am

Dones Albert

Természetesen meg kell érteni a kereszt szimbólumát is, de a döntő magának a kereszténységnek a megértése az megvalósítása. A kereszténység a létezés alapvető szelleme. Szellem, mint törvény, szellem, mint követés, szellem, mint lehetőség, szellem, mint a valóság észlelése, szellem, mint feladat. Milyen egységlógikai vonatkozásai vannak, abban az értelemben, hogy a kereszténység csakis egységlógikai valósághoz vezet. Így a kereszténység egyszersmind a legmagasabb fokú szabadság lehetőségének is megalapozó szelleme.

Ma már nem lehet kereszténységen kívül gondolkozni. Ami ugyanazt jelenti, hogy nem lehet egységlógikán kívül gondolkozni. Mindez azt jelenti, hogy mindenki így is, úgy is gondolkozik? Talán sem. Vagy azt jelenti, hogy a kereszténység kikerülhetetlen követség? Ezt sem jelenti. Szokták mondani, hogy a kereszténység lehetőség. Valahogy így is kell érteni, persze a lehetőség metafizikai fogalmának alaposabb tisztázása mellett.

Azt is tudni kell, hogy a kereszténység nem történelmi produktum. Nem zárja ki a történelmet, de nem szabad csak merőben történelmi korszak-jelleget adni neki, mert komoly azaz komolytalan félreértések keletkeznek. A kereszténység átviláztatja a hagyományt, a történelmet, a racionalitást, a szellemet, nem zárja ki semmit, hanem mindent az értelem átvilágításába helyez, megért, megismer az a megfelelő helyre tesz.

A kereszténységnek az egyik lényegi vonása, amint ez már a kereszt szimbolikájában is látható, miszerint a fontos létezési megnyilatkozás talánlkozik, mármint a vízszintes és a függőleges, egy pontban metszik egymást, jelezve az azt, hogy a bbrül van itt szűz, mint a követ vonal merőben reprezentációja. A központi keletkezik, centrum, világossá válik, hogy nem csak hogy van valami a követ vonalnak egymáshoz, hanem elszakthatatlanul egymáshoz tartoznak. Maga a kereszt így egy metafizikai szimbolikus alakzat, egy kör, létezési alapkövet. Nem csak annyit mond el, hogy ami fent van, megfelel annak, ami lent van az fordítva, hanem azt is, hogy az egész itt van. A létezés egésze itt van. Amit a hagyomány mond, mármint a metafizikai szellemi hagyomány, az a vertikális mentén mozog, vagyis a világban inkább ezt a kötetmozgást követi, az egységlógika pedig integrálisan hozzá tudja rendelni ehhez azt, ami a vízszintes, horizontális kötetmozgás szerint nyilvánul meg. Ez így egyélt egyben a kereszténység szellemének is nevezhető. A kereszt észlelése az evilágot a metafizikai világgal, az egyetemes létezéssel. De nem így kell észlelni, hogy csupán konexumokhoz hasonlatos észlelést kapcsok rálgatik egyik kötetmozgást a másikhoz, hanem úgy, hogy ebből az észlelést kötetmozgásból

integrálni valamit, amely magasabb számvonalon van annál, amit integrál. De a kereszténység nem zárja ki a társasági életet, amelyben a mai világ, a mai emberiség mozog, él, hanem azt is integrálja. Az egységlogika ezért is trinitárius, társasági. Mit jelent ez a mindennapjait átalakító ember életében, szemlélyre vonatkoztatva?

Azt, hogy életfeladataink, a család, a párkapcsolat, a házasság nem valami szociografikus viszonylatokban kimerül a létezés, hanem egyetemes karakterek van, mint ahogy ez az asztrológiában világosan látszik. Vége annak az eladatlan paradigmának, hogy az ember kicsi, társasági, egy szocio-kulturális determináció, merőben a függvényeként mozoghat csak, nem tudhat semmit a saját problémájának akad valamiben, amely egyenesen szemlélyre hat, akkor választ csak az adott problémákban kompetens szaktekintélytől kaphat. Ez a mondat nem int az senki ellen semmi ellen támadást az nem arról van szó, hogy az ember hirtelen olyan mindentudó lett, hogy már nincs is szükség senkire semmilyen problémájára tekintve. A dolog marad a régi, nyilván, hogy valamivel kapcsolatban, amiben társasági kapcsolat vagyok, a továbbiakban is olyan körülményben érdeklődök, ahol értenek az illető problémájához, mert éppen ezzel foglalkoznak. Viszonybeli változásról van szó. Megváltozásban van a szemlély az tudás viszonya, a tudást birtokló az tudást nem birtokló ember viszonya, más kezd lenni magának a tudásnak az értéke, a szerepe. Mindez persze nem mindenhol tapasztalható, csak annyit lehet mondani, hogy erősségében vagy egy ilyen tendencia. Ma már sok tudós ki meri mondani, hogy az emberi tudat, az emberi gondolkodás erősen hat a valóság alakulására, az nem csupán csak egy tudomásulve tudattal rendelkezőnk, amely csak reagálni képes bizonyos ingerekre.

Belülre, a szemlélyben érlelődik a kereszténység megvalósulása, a valóság lehetősége. De ez csak akkor, ha az illető szemlély érleli. A kereszténység nem egy akaratlanul, véletlenszerűen bekövetkező állapot vagy folyamat. Tudatos, nyitottság, szabad elhatározás, kárdsé. Társasági közelemben kell az első lépés az első lépésbe kell lépni, mennyire szék voltam gondolkodásban, szemléletben, tudásban, létezésben. Azt is be kell lépni, hogy amit addig magatartásnak neveztem, azt tisztázni kell magamban, újra kell értelmezni, gondolnom az egészet. Azt is be kell lépni, hogy amit eddig tennitűsnek hittem, lendületnek, a cselekvések helyénvalóságának az intenzitásának, az is korrekcióra, újrahangolásra szorul. Mindez nem egy alkalmazkodás. Ha az lenne, akkor az embernek szükség lenne társasági életre, a társasági élet valamilyen tekintetben, de itt pontosan arról van szó, hogy társasági az az intenzívabb, intenzívabb az az intenzívabb, erősebb az az tapintatosabb, oldottabb az az komolyabb, társasági az az korrektebb kell válnak. Ezek a sorok csak azt voltak hivatottak érzékelteni, hogy a szemlélyes életben hogyan járunk a kereszténység, mint feladat. A kereszténység a létezés univerzális bázisa, de az emberiségben a fű hangsúly a szemlélyre tevődik, mármint nem a társasági felül alakul a kereszténység az egyes szemlély felé, hanem a szemlélyek felül valószínűleg meg az a társasági-közösség, amelyet keresztény társasági, egyháznak lehet nevezni. A kereszténység az ember által felveendő magatartás, alapállás, de az a logika, ami a kereszténységnek megfelel, az egész létezés bázisát képezi. Erre járunk ráj lassan-lassan, természetesen a maguk megkínálási módjain, a valósággot kutatás tudások is. Ez az egységlogika. Lehet olyan metafizikai irányítást, amely a legfontosabb szavak mentén fejt ki azt, ami mindenkire érvényes. Ezek nemcsak szavak, hanem egyben létezésük is, a valósággot megalapozó létezők. Ilyen a szeretet, az értelem, a szabadság, a tudat, a felelősség. De ez nem szakadhat el attól az irányítástól, amely ezeket az egyetemes létezőket a szemlélyes variációk körében képes társasági, értelmezni. Ilyent az asztrológiában lehet, a szemlélyes, számvéleti horoszkóp értelmezésével. Ha nem is a társasági, de egy társasági tanulmányban arról lesz majd szó, hogy miért fogadható el az asztrológia a keresztény alapállás megvalósulása.

szolgálatában álló hiteles, igaz tudásnak.